

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Prosimo častite svoje naročnike, da pravočasno obnove naročnino za prihodnje četrtletje, oziroma da poravnajo zastalo naročnino.

Uprava „Edinosti“.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Petrograd 25. Kongres staroruskih klimatologov, balneologov in hidrologov se je včeraj otvoril v navzočnosti častnega predsednika, velikega kneza Pavla Aleksandroviča, princezinje Evgenije Oldenburske in poljedelskega ministra. Kongres bo trajal do 28. decembra.

Petrograd 25. Društvo rudečega križa organizuje akcijo v pomoč onim, ki trpe vsled slabe letine. Dosedaj se je izdalo podpore kakih 800.000 rubljev. Društvo ima drugih pol milijona rubljev že na razpolago.

Carigrad 25. »Agence de Constantinople« je pooblaščen zagotoviti, da je izmišljena vest nekega pariškega lista, da so štirje palačni tajniki pobegnili v Genevo; nadalje da so popolnoma neopravičena poročila iz Yemena, na podlagi katerih so prinesli pariški listi tako pesimistiška poročila o položaju.

Washington 25. Ameriški člani mirovne komisije so se iz Pariza vrnili semkaj in so predsedniku Mac Kinleju izročili mirovno pogodbo. Pričakuje se, da se mirovna pogodba predloži senatu takoj ko se sestane kongres.

Kajira 26. Tukaj so se odredile najstrožje previdnostne naredbe vsled slučajev kuge v Indiji in v Madagaskaru.

Pariz 25. Parlament se snide dne 10. januarja.

Madrid 25. V Santandru so listi prenehali izhajati, ker je cenzura prestroga.

Pariz 26. Porotniki so obsodili gospo Paulmier, ki je septembra meseca obstrelila urednika lista »Lanterne«, Olivierja, da mora plačati istemu 15.000 frankov odškodnine.

London 25. Parnik britansko-indijske družbe, »Golconda«, ki je priplul ponoči v Plymouth, je naznanil, da ima na krovu osebo, ki je bolana na kugi. Bolnika so prevedli na kopno.

S severa.

V.

Bližamo se zvršetku leta 1898. — bližamo se pa tudi početku l. 1899. Mislite, da je to kaj novega?! Prav nič! To se godi že od začetka sveta.

Naše časopisje se bo »oziralo« na minulo, prošlo leto ter vsklikalo: To leto je bilo za nas Slovence pomenljivo. Na Trstu smo se priznali za »Planinske Hrvate«, se združili z brati Hrvati, ustanovili smo »Našo stražo«, proslavili smo cesarja-vladarja, plakali na smrti cesarice-vladarice. Na žalost smo se včasih malo sporekli — drugače pa je vladal mir po prekrasnih, mili slovenski domovini. Mi smo vršili svoje dolžnosti na splošno za-

dovoljstvo, obveščali smo svoje čitatelje o vsem, kar-koli se je le dogodilo novega. Zvesto smo spremljali Dreyfusovo afero; natanko smo poročali o bojih na Kubi, o spremembah v vojnem ministerstvu kitajskem in japonskem; pozabili tudi nismo na Menelika in na razmere v srednji Afriki. Ume se pa samo ob sebi, da smo z največjo brigo pisali o naših notranjih stvareh... Kdor je pazno čital naš list, se je gotovo uveril, da vedno poročamo vestno in natančno itd.

Tako se bodo hvalili naši listi.

Vsi so bili vestni, natančni in marljivi. Vsi so zadovoljevali časnikarskim dolžnostim in — čitateljem svojim. Vsi so bili vedno najbolj obveščeni, vsi so prvi poročali o — vsem...

Vidite, g. urednik, tako-le bo! Mislim, da Vi ne bodeste mej njimi in da ne bodeste hvalili svojih — grehov. I Vi ste često zabredli mej »vestne, natančne in marljive«, dal Bog, da ne bi nikdar več! Vi na periferiji slovenstva ne potrebujete toliko »vestnosti«, kakor temeljivosti! Res je, da morate voditi konkurenco z raznimi elementi, kjer morate biti večkrat »vestni«, »natančni« in »marljivi«, ali ne pozabite nikdar biti: temeljiti. No, upam, da bodeste.

Mi tu na Severu gledamo na Jug, čitamo, kar prihaja od Juga, ali — kar ne moremo biti zadovoljni!

»Süden« je napisal v 13. svoji številki mej drugim tudi sledeče:

Über die hohe Verdienstlichkeit des Herrn von Kallay kann wohl kein Zweifel bestehen. Einzelne seiner administrativen Massnahmen mögen der Kritik Raum bieten, im Ganzen und Grossen hat Herr von Kallay fast immer das Richtige getroffen. Das grosse Stück Culturarbeit, das er in Bosnien durchgeführt, steht auf europäischem Boden in der Geschichte unserer Zeit unerreicht da. e. t. e.

Dr. Potočnjak je lani v saboru hrvatskem, povodom adrese debate, izgovoril besed o upravi gospoda Kallaya, ki povsem v drugačni luči kažejo upravo v Bosni in Hercegovini. (Gospoda dopisnika prosimo najuljudneje, naj nam oprostí blagohotno, ako z ozirom na naše tiskovne razmere nismo priobčili od besede do besede, kar je ozirom na omenjeni govor dra. Potočnjaka napisal o upravi g. Kallaya v zasedenih pokrajinah.) Dobro je to stališče dra. Potočnjaka, ker temelji v prirodnem pravu naroda, kateri jedino ima pravo upravljati s samim seboj.

Bosna je bogata dežela. Na njeni račun se šopiri po Ilidžah, po Sarajevu »bosanska kraljica«, na njeni račun se gosté razni kavaliri v hotelih sarajevskih... na njeni račun gladije tisoče siromašnega ljudstva. Gladuje?! Ah, ne! Kdor je lačen, že dobi toliko, da ne umre, kdor pa s tem ni zadovoljen, eto mu Zjeniece!

Herr von Kallay hat noch immer das Richtige getroffen. Za kogar ni ta svet, pak naj si izbere drugi. Kdor je letos čital »Dubrovnik«, temu je popolnoma jasno, da je res, kar piše »Süden«. Bog pa nas očuvaj takega kulturnega dela! V istini se ne more to »kulturno delo« prispodobiti nikakemu kulturnemu delu!! Ustanoviti 10 trgovskih šol, par gimnazijev in realk, nekoliko ljudskih šol, to ni bilo nič težkega. S čim se je trebalo boriti? Z ničim!

Razpisanje par štipendijev — hm, kdo je pa dal ves ta denar? Kdo? Oni siromašni, oni bedni srbsko-hrvatski narod! (Primeri: Andrija Prkačin, Risto Zelenković in rodbina, Jova Jokić itd.) E, da, mnogokdo je videl bosansko-hercegovinski del v jubilejni razstavi, videl pa ni sirotinje, na katere račun pokazuje g. Kallay svojo »kulturno misijo«.

Kalay — kakor piše dalje »Süden« — se v resnici more primerjati angleškimi kolonijalnim politikom, n. pr. tam onim v Irski, v Indiji pod Himalajem...

No, kdor čita pomno »Süden« in kdor promatra pomno »Jug« — ta že ve, pri čem smo. Dobro se še spominjam članka: Die Aspirationen der Rechtspartei —

Bliža se konec leta. Kallay pravi lahko:

Ich bin ein englischer Colonialpolitiker geworden.

Na svidenje, g. urednik, v bodočem letu.

A. K. G.

DOPISI.

Is Kastva, 23. decembra 1898. (Izv. dop.) Občinski zastop v Kastvu je imel dne 21. decembra izredno sejo.

Sklepi tega našega delavnega, požrtvovalnega, rodoljubnega, podjetnega občinskega zastopa so že poznani dovolj čitajočemu občinstvu iz tiskanih poročil, ki se dele med prebivalstvo, da isto ve, kaj in kako se dela v občini za blagor občine in občanarjev.

Znameniti se sklepi tega zastopa, storjeni v seji dne 20. septembra povodom grozne nesreče, ki je zadela Njegovo Veličanstvo in prejasno vladajočo hišo Njegovo.

Znameniti so sklepi, storjeni v seji dne 28. novembra t. l., ko se je določilo 40.000 gld. in žrtvovalo v dobrodelne namene, ustanovljenjem štipendijalnega zaklada od 2000 gld. dne 20. septembra, a drugih 4000 gld. za drugi štipendijalni zaklad za podeljevanje štipendijev trojei najmarljivejših od najboljše učečih se dijakov na srednjih in viših šolah, pripadnikom občine Kastav. Določen je kapital 20.000 gld. kakor ubožni zaklad, iz katerega se bodo delile podpore siromakom občine. Odpustilo se je na tisoče zaostalih interesov, vse globe in zaostale pristojbine.

Dne 21. t. m. se je zbral naš občinski zastop, smatrajoči za svojo dolžnost, da zopet dokaže, kako mu je na srečo briga in skrb, da se našemu narodu v Istri, Hrvatom in Slovincem, zagotovi kulturni napredek, oziroma vzgoja njihove, naše dece, v materinem hrvatskem jeziku z ustrojenjem državnega gimnazija z hrvatskim naučnim jezikom.

Doznavaši o silnem vrisču in krik, ki so ga zagnali Italijani v Istri in izven nje proti osnutju tega za nas toli važnega in potrebnega kulturnega zavoda; videči, kako se pouličnimi izgredi, protestovanjem, žalijo Hrvatje in Slovinci, $\frac{2}{3}$ prebivalstva v Istri, se svojimi 184.000 prebivaleev proti 114.000 Italijanov in odpadnikov našega naroda; videči, kako hočejo in si domišljajo, da takim zavrattnim in nemoralnim postopanjem prestrašijo vladu, da ista odstopi od svojega namerjanega in zakonitega sklepa, kakor so bili vspeli — žalibog! — povodom sličnih izgrediv proti dvojezičnim napisom,

je občinski zastop v Kastvu storil nastopni jednoglasni sklep:

Protestuje se najsvetaneje proti vsakemu toli neumestnemu in za naš hrvatsko-slovenski narod žaljivemu ter obžalovanju vrednemu postopanju, posezajočemu v svetinje naroda, v čast, ponos in dostojanstvo istega.

Doznavši, da je visoka cesarska vlada odločila ustrojiti državni gimnazij v mestu Pazinu z hrvatskim poučnim jezikom ter otvoriti ga početkom šolskega leta 1899/1900 ter tako zadovoljiti nujni potrebi in davni želji hrvatskega in slovenskega prebivalstva Istre, ponovno izraženi tudi od občinskega zastopa kastavskega,

izraža svoje posebno zadovoljstvo in odločuje jednoglasno, da se ta izjava s primernim priznanjem naznani visoki cesarski vladi ter drugim korporacijam, interesovanim v predmetu.

Tudi to pot kliče našim protivnikom najodločneje in svečano: Timeo Danaos dona ferrentes! Živel na mnoga leta rodoljubni, umni in požrtvovalni občinski zastop z omiljenim, zaslužnim občinskim glavarjem, gospodom Mirkom Jelusičem!

Politični pregled.

TRST, 27. decembra 1898.

Ali je mogoče? Neka ugledna oseba nam je zatrjala včeraj, da so gledé vprašanja pazinskega gimnazija na našem tržaškem namestništvu jeli nekako — kako bi rekli? — omahovati, ter da ni izključeno, da se bode priporočalo iz Trsta ven, naj se ugotovi protestom Italijanov.

Da povemo resnico: mi se kar nič nismo začudili temu, kar nam je pripovedal mož. Če so že stari, muzikanti, zakaj naj bi ne bila tudi muzika stara prejšnja. Stari muzikantje se ne oduševljajo radi za novo muziko. Tolikokrat so že odjevali pred argumenti z laške ulice, da se res ne moremo čuditi, ako mislijo v Trstu na kapitulacijo.

Čudili pa bi se, čudom bi se čudili, ako bi kapitulovali tudi na Dunaju. Sicer smo navajeni tudi temu, da radi delajo na Dunaju, kar priporočajo v Trstu — in tudi če je to greh —, ali to pot je vendar pravica toli jasna in krivica toli očitna, da bi res ne mogli drugače, nego čuditi se in — izvajati posledice. A ker so za to poslednje v prvi prsti poklicani naši poslanci, in ker je že tako, da so v tej državi možne tudi take stvari, ki se zde neverjetne in na katerih strmi priprosta človeška misleča pamet, pozivljamo poslance, naj stoje puško ob boku, kajti, ako ne bi izvajali posledic po taki neverjetnosti, potem naj se ne bodo čudili, ako bode narod izvajal posledice nasproti njim.

K položaju. Zadnja »Soča« piše med drugim o zadnjem zasedanju državnega zbora:

»Slovani so ves ta čas vlado podpirali in za vse to, kar je sploh dovršila, se ima zahvaliti le njim. Med temi so bili tudi slovenski in hrvatski poslanci. Logično bi človek mislil, da vsled tega vlada kaj da takó zatiranima jugoslovanskima narodoma, toda — nič! Pač, še hujše je postopala z nami kljubu podpori Jugoslovov! Kam plovemo po tej poti?

Naši poslanci so — kakor znano — zahtevali pojasnila od vlade, kaj prav za prav misli z nami! Po pojasnilu si potem uravnavajo svoje postopanje!

Čakanja je dovolj, obljube, garancije niso nič vredne, dejanj ni, — kaj ostane še drugega, nego obstrukcija!?

Poleg te rezolutne besede »Sočine« pa bodi navedeno tu, kako sodi o našem položaju list »Süden«, o katerem sodijo, da ima zvez z našimi poslanci. Ta list piše namreč:

»Bilaneja naroda — in to treba povdariti prav v tem trenutku — se na sploh ne kaže ravno neugodno. Mnogo, jako mnogo treba seveda še storiti, toda ni smeti pričakovati, da drevo pade na jeden mah; pred vsem pa ni smeti podcenjevati moč nasprotnikov. Proti nam ne stoji le narodni nasprotnik v sklenjenih vrstah, ampak tudi predsodki v odločujočih političkih krogih! Zajedno pa delajo ovire tudi predsodki in uplivajo škodljivo tudi predsodki v lastnem taboru. V teh dveh zadnjih ozirih se je seveda v zadnji čas dokaj zboljšalo. V državnih uradih se množe uradniki naše narodnosti, in se posebno neka-

tera nameščanja in premeščanja so jako zadovoljila v jugoslovanskih krogih. Dve dalmatinski železnici, za katere so dalmatinski poslanci prosili že 30 let, sta konečno vendar zagotovljeni, pristaniška dela v Trstu se pričenjajo in marsikaj drugega! Toda to so le etape, so pridobitve trenutka. Ne prestando delovanje naših poslancev nam je v pomirljivo jamstvo, da jugoslovanske zahteve ne ntiheje več ter da se uresničevanje istih vrši korak za korakom. Viribus unitis! S tem zvišenim geslom našega cesarja pošiljamo našem jugoslovanskemu svetu prirčen bratski pozdrav za Božič in novo leto«.

Tako, sedaj so čuli čitatelji dva nasprotna si glasova. Sedaj pa naj sodijo! Toda tudi mi bi si dovolili par besed, ker »Süden« že omenja za nas toli važni predmet, kakor so imenovanja in premeščanja uradnikov. Opozarjamo najprej na naš članek, ki smo ga priobčili te dni pod naslovom »Politika in personalije«. Mi vsaj, ki živimo in se borimo tu — kakor opaža »Süden« — na lieu mesta pod neposrednimi utisi narodnega oplojevanja, ne opazamo nikjer kakih ugodnih posledic vsled onih sprememb v personalijah, o katerih spremembah meni spoštovani list, da so vzbudile zadovoljstvo v jugoslovanskih krogih. Mi vemo le jedino, to da na vseh važnih mestih sede še vedno možje, ki gradijo kar cele barikade ovir proti vsaki tudi najneznatnejši zahtevi po narodni pravici; v najboljem slučaju so ti možje ledeno hladni za vse naše ubupne klice. Ravno gledé na personalije — vsaj tu pri nas na Primorskem — se položnje naše ni spremenilo. Pripoznano bodi, da je tu pa tam morda kaka častna izjema, ali na sploh smemo pač reči, da je birokracija — proti nam! Prav v zadnji čas smo dobili tu v Trstu in v Gorici kričečih dokazov, da duh protislovanski deluje z nezmanjšano silo v onih, ki nam režejo narodni in politički kruh. Mi smo uverjeni, da n. pr. finančni minister Kaizl daje dobrih ukazov za izvrševanje enakopravnosti v njegovi stroki, vendar se je dogodilo prav te dni, da je davčna administracija v Trstu celo upravi našega lista poslala laški spis. Gospoda: ako se drznejo kaj takega na tak naslov, kaj in kako se godi z ubogim kmetom, ki si ne ve pomoči!! Ponavljamo še enkrat, da so zastoj vse ministerijalne naredbe in vsi ukazi, dokler se o nameščanju in premeščanju uradnikov ne bode postopalo drugače! Mi smo gotovo hvaležni na vsaki osebni spremembi nam na dobro, ali naše prepričanje je tako, da se taki posamični dobri slučajji kar potapljaajo v morju splošne nedobrotosti in animoznosti. Sprememba mora biti splošna in radikalna, popred ne bode bolje.

Žal nam je, da moramo oporekati spoštovanemu listu ali kar je, to je: ravno glede personalij — torej skoro bi rekli v odločilnem pogledu — je naša bilaneja taka, če že ne slabša, kakoršnja je bila v prejšnjih letih.

Sodba o Bismaroku. Najznameniteji poljski novinar, pl. Kozmian, je priobčil v »Przeglondu polskemu« jako zanimiv spis pod naslovom »Poljak o Bismaroku po njega smrti«. Med drugim piše, da je bil Bismarek kraj vse svoje veličine vendar strašno jednostranski in v nekem zmislu omejen v svojih ciljih. Sosebno pa treba povdariti, ako se hoče Bismaroka prav soditi, da ni nikdar imel sovražnika, ki bi mu bil dorasel. Ko je Bismarek stopil na pozorišče, je bil Cavour že mrtev, Palmerston se je blizal svojemu koncu, Napoleon je bil že obnemogel fizično, Gladstonu pa je bilo tuje ono polje, na katerem je deloval Bismarek. Bismarek ni nikdar prebil skušnje nesreče, on ni imel nikdar prilike, da bi se v nesreči pokazal večega, nego je nesreča.

To je enkrat poštna beseda. Tega itak ne taji nikdo, da Bismarek ni bil velik mož in genijalen človek. Ali v dokaz, koliko se pretiruje v slavošpevih pokojnemu železnemu kancelarju, je navel Kozmian jako važen moment, dejstvo namreč, da Bismarek je bil toli velik, ker so bili drugi toli majhni! Velicina Bismaroka se je dvigala ob pritlikavosti sodobnih mu državnikov.

Domače vesti.

Božični prazniki so bili krasni, divni, kakor ni bilo pričakovati po neprijaznem vremenu, ki se

je bilo pojavilo v soboto. Oba praznika je bilo sicer občutno mrzlo, ali vreme vendar tako lepo, kakor more sploh biti lepo notri sredi zime.

Legenda. Kadar hočejo trditi, da so cerkvena sporočila v nasprotstvu z zgodovino, tedaj nam govore o legendah. Tako je storil tudi »Piccolo della Sera« od minole sobote. Govoré o Božiču in o rojstvu Kristovem, pripoveduje o — leggenda cristiana!

Tako delajo oni, včasih bolj odkrito, včasih zopet med vrstami, ali vsikdar sistematično na dušenje verskega čuta! In takov list je glavno glasilo mesta, ki je po ogromni večini katoliško, vsaj po imenu!

Demonstracija od minole nedelje. Z govori gospodov Benussi, Venezian, Hortis, Bonicioli se hočemo baviti posebej. Vse drugo — ali vsaj blizu vse — kar se je godilo izven gledališča, spada v rubriko za — humoristične stvari, kakor je razvidno iz notice, ki jo priobčujemo na drugem mestu. Gospoda so minole nedelje forcirali kolikor se je le dalo, ali dogodilo se jim je, kakor se dogaja vsikdar, kadar hoče kdo z uporabljanjem kričečih barv alikati nekaj, česar ni: mesto slike jim je nastala — karikatura.

Le par resnih dejstev hočemo konstatovati tu. Od demonstrantov so bili nad polovico mlečnozobi dečaki! Kdo so bili dobršen del druge polovice, pa je razvideti iz dejstva, da od one petorice, ki jih je zaprla policija, sta bila 2 italijanska podanika. Dva od petih! Sedaj pa pomislimo, da živi v Trstu do 30.000 takih tičkov iz kraljestva, in takoj si lahko napravimo račun o razmerju, v katerem so se neavstrijski podaniki udeležili te grde demonstracije proti — kulturi. In če še pomislimo, da so se najpristraneje ovacije vršile pred — italijanskim konzulatom, potem so vsi računi jasni do zadnje pičice, tako jasni, da bi mogli govoriti le o nečuvnem škandalu, ako bi take manifestacije uplivala na odredbe avstrijske vlade!

Velikanska (?) demonstracija! V nedeljo je bila torej tista »memorable« demonstracija v gledališču »Politeama Rossetti«, katero sta tolikim ropotom naznjevala »Piccolo« in »Indipendente«. Že opoludne je bilo opaziti na Acquedottu nenavaden aparat »angeljev varuhov« in pa precejšnjo množico radovednežev.

Ko je bilo četrť čez poludne, so se odprla postranska vrata rečenega gledališča: odprt je bil vhod na »grozno« židovskoliberalno demonstracijo.

Gospod Rašković & comp. so delili že prošli terek vstopnice svojim somišljenikom. »Progresso« je pa iste delil — oficijelno šele v soboto in v nedeljo.

Agitacija je bila, kakor da bi šlo za prireditve viharja ki naj odnese vse Thunovo ministerstvo. Zato se je pa tudi zbralo v gledališču vse, kar je liberalnega. Pardon! Notar Piccoli in odvetnik dr. Daurant nista bila v gledališču, nego sta nadzorovala Acquedotto in ljudi, ki so bili tam! Vsa priredba te demonstracije je morala napraviti na vsakogar le-ta utis, da je tržaško liberalstvo na uprav slabih nogah! In res: ako nimajo na razpolago kaj bolj resnih mož, nego so bili po veliki večini oni, ki so prihajali — mlečnozobi dečaki — potem p'skajo gospoda na zadnjo svojo piščal.

Junakov je bilo vmes, to se ne da tajiti! Videli smo n. pr. cele tri brate Bataglia, ki so kar vsi trije za enega dobrega, toda peli pa so, peli, in pa še kako korajžno! Osobito se je odlikoval oni Bataglia, ki ima prodajalnico v ulici Cordaiuoli skoro nasproti krēmi Lenčkovi in ki posrebruje tudi mnogim Slovencem različne predmete. Ta je kaj lepo pel »Nella patria de Rossetti«!!

Ko se je dovršil ta »velikanski« protest, se je kar vsulo iz gledališča, toda ne mirno, kakor znamo mi Slovenci, ampak tulé kakor lačni volkovi so se razhajali naši »dragi« sosede!

Italijanski konzulat jim je bil tako svet, da so se kar trumoma odkrivali, ko so šli mimo njega!!! Za konzulatom je prišel naš dragi župan Dragotin itd.!

Redarstvo, pod vodstvom redarstvenega podravnatelja Budina, je skušalo razkropiti demonstracijo, toda ni se mu posrečilo povsem. Glavna četa je šla po Corsu, kjer je nesramno žvižgala pod sedem delavskega društva »Unione operaia trestina«!

Uprav komičen je bil prizor, ko se je nad nekdanjo Spangerjevo prodajalnico pokazal na balkonu neki zakrivljen nos, kateremu je druhal klicala evviva Salata!

Ker so bili demonstranti že gladni, je bilo povsem umestno, ko je neki delavec še dodal kričaje: »E polenta!« Rad bi vedel, je-li bil ta Salata oni slavni istrski Salata, ki bi v svojih »zgodovinskih« »dokazovanjih« rad kar na salati pojedel naš slovenski jezik v cerkvi!

Drugi komični prizor je pa bil malo nižje, ko je neka hišina tresla prah iz navadne cunje. Liberalna »armada« je menila namreč, da jih hišina pozdravlja. Ustavili so se torej in tulili tako, da je morala še stara kuharica na okno, in tresli sti obe (vsaka se svojo brisalko) od samega smeha, videči ponorele krive nosove!!!

Na borznem trgu je bilo konec tuljenju, ker je tam redarstvo zaprlo prehod in jelo postopati nekoliko energičneje.

Tam smo opazili našega »Brivea«, ki je promotrival te znorele viteze »avite colture« ter se ironično smejal, ko so rudečkarji tulili pesem »zalege nacionala«!

Sreča, da pride kmalo čas, ko bomo imeli »Brivčev večer«, kjer »Brivea« obrijemo, drugače ne bode varen, ker so si ga Lahi že kazali: »Vara Brivee!!!«

Kakor vidite, smo imeli dovolj »heca«, skoraj toliko, kakor na dan — pusta!

Ozirom na sedanjo gonjo Italijanov proti osnutju hrvatskega gimnazija v Pazinu nam piše prijatelj iz Istre:

Nadejati se je, da sedaj odpro svoje oči tudi slepci ter svoja ušesa tudi oni, ki so bili gluhi do sedaj. Sicer pa naj le besne! Slovan gre na dan in njih je vendar le strah! Naša je bodočnost, ker smo tu, ker smo večina in ker se od dne do dne množi število onih, ki se zavedajo, da imamo pravico do življenja. Čim so se nasprotniki postavili proti kulturnemu stremljenju naroda, postala je kultura naša zaveznica. In kultura je zmaga povsodi, ustvarivši takozvane civilizovane kraje! Tako mora zmagati tudi v nas! In to kmalo, kajti tega si vendar ne moremo misliti, da bi jedino v nas ob zatonu stoletja prosvete zmagovali sovražniki civilizacije.

Zadnji!!! Dne 21. januarja bode torej **zadnji** ples naših slovenskih društev v gledališču »Politeama Rossetti«! Od strani vodstva še nismo prejeli nikakega »ultimatuma«, toda čitali smo nekje o tem. Poznaajoči sedanje razmere — verujemo! Dne 21. prihodnjega meseca se torej zberemo vsi na velikem plesu »Delalskega podpor-nega društva«, da se poslovimo od tega nam tako priljubljenega gledališča! To gledališče ni naša last, to je last naših srečnejših sosedov, toda do sedaj smo je dobivali, da-si smo morali plačevati mnogo več, nego plačujejo istomišljeniki njegovih lastnikov. Težko nam je, ko si mislim, da naši »dragi« sosode postopajo z nami huje nego se čr-nimi divjaki (istim se odstopajo naša gledališča, ako le plačajo!) ter da nam kljubujejo na vse mogoče načine, ker se boje — naše kulture, po-javljajoče se v plemenitem stremljenju po poštenem napredku.

Vodstvo gledališča pa opozarjamo vendar, naj dvakrat premisli, predno definitivno sklene, da nam ne da več v najem svojega gledališča, ker mi bo-demo znali izvajati posledice in te ne bojo v korist temu gledališču in — italijanstvu!

Kakor »Tisoč in ena noč«! Ko sem te dni govoril z nekim členom »Sokolovega« odbora, mi je isti pripovedal, kaj se vse pripravlja za »Silvestrov večer«, ki bode v redutni dvorani gleda-lišča »Politeama Rossetti«.

Poslušati tega gospoda ali čitati »Tisoč in ena noč«, zdelo se mi je — vse eno! Tam se bode tamburalo, pelo, igralo, plesalo in Bog si ga vedi še kaj!

Samo velikanska »opera« bode vredna, da si jo ogleda vsakdo — pardon: da jo posluša! Kaj pa še le cela tolpa ciganov, ki bode pela tam! In pa grozno dragi dobitki, ki se bodo delili onim, kateri zadenejo — loterijo!!

Z navadnega družinskega večera, vtegne ta zabava postati — velikanska, osobito ako pomi-slimo, da je čisti dohodek namenjen v zamašitev dveh lukenj, ki se nahajajo — ena v »Sokolu«, druga v »Kolu«!!

Sklenil sem, da pojdem prav gotovo, ako me Bog ohrani pri dobrem zdravju. Tako, mislim, store tudi drugi?

Na vsaki način se bomo videli vsi (razun, ako bi prišel morda tudi kak slepec) ter skupno zapodimo to leto, ki nam je prineslo toliko obljub ter da okrepani na duhu in telesu dočakamo novo leto od katerega zahtevamo — dejanj!

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah priredi — kakor vsako leto — tudi letos zadnji dan leta »Silvestrov večer« s petjem, igranjem na glasovir, igro in šaljivo tombolo in sicer v novi, veliki dvorani »Narodnega doma«. Obširnej vspored prinesemo prihodnjič.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« je daroval g. Ivan Balanč 2 K. ker se ni mogel ude-ležiti velikega koncerta; gospici Seme in Košir sti nabrali mej »Kolaši« v hotelu »Nazionale 4 K. 30 st.; gospod Ernest Bevk je nabral v klubu slo-venških trgovskih pomočnikov 3 K. Prej izkazano 272 K. 94 st., skupaj 282 K. 24 st. Vsim daro-vailem srčna hvala, kakor tudi nabiralkama in na-biraleu.

„Plesni venček“. Veselični odsek »Delal-skega podpor-nega društva« bode imel svoj prvi plesni venček dne 7. januarja pr. l. v dvorani Malli ul. Torente 16.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda v Sežani so darovali nadalje v proslavo cesarje-vega jubileja gg.: Jožef Vran v Tomaju 3 K, Jožef Mikuš, župnik 2 K, Pegan 2 K, Mihael Grmek 1 K, Ivana Kenda 1 K, vsi v Avberu.

Prvo slovensko umetniško razstavo ho-čejo prirediti v Ljubljani in sicer prihodnje jeseni. V ta namen objavlja gospod Alojz Gangl, aka-demični kipar in profesor na c. kr. obrtni šoli v Ljubljani, poziv do vseh slovenskih kiparjev, sli-karjev in arhitektov na udeležbo na tej raz-stavi, da izvesta naša ožja domovina in ostali iz-obraženi svet, nimamo-li mi Slovenci kakor taki kaj svojih upodabljalajočih umetnikov in umetnic. Častno predsedništvo dotičnemu odboru, ki se se-stavi v svoj čas, je prevzel gospod župan ljub-ljanski, Ivan Hribar.

Kako nedolžno! »Piccolo« poroča, kako je neki 37-letni Rudolf Rossi v neki gostilni upil: Viva Trieste italiana! Neki Likar je grajal Rossija radi tega vsikla, zbok česar je navstal prepir v katerem je Rossiju — tako pripoveduje »Piccolo« — v šlo nekaj besed, katere se je smatralo žalji-vimi za glavarja države. Rossija so odveli v za-pore v ulici Tigor, a mej potoma je zopet ponovil iste besede.

Kako nedolžno je to pripovedavanje: »gospod« Rossi je le »baje« izustil te besede, in če jih je, so mu le »vše«, ni slednjič se tudi tiste besede le »smatralo« žaljivimi. »Gospod« Rossi mora biti to-rej najnedolžnejši človek na svetu.

Pa čudno smolo mora imeti ta »gospod« Rossi sicer bi mu tiste besede gotovo — ali prav gotovo — ne bi bile ušle kar dvakrat v gostilni in pozneje — to je že najbolj grda smola! — redarjem v lice.

Izvestni naši Italijani so že tako nesrečni, da jim tako rado uhaja, kar — mislijo!!

Najvrednejše voščilo smo prejeli od pozna-nega slovenskega rodoljuba:

Novo leto,

Zdaj pričeto,

Vir naj pravi bo svobodi;

Žar resnice,

Žar pravice,

Mir — zavladaj med narodi!

Glede pravilne pisave imen. Knezoško-fijski urad celovski je v cerkvenem listu izdal ozi-roma obnovil odlok c. kr. ministerstva za notranje stvari od dne 3. junija 1896, po katerem se iz-piski iz matice (krstni, poročni in mrtvaški listi) morajo popolnoma vjemati z izvirnikom in se ne sme ničesar prenarediti v pisavi. O novih vpisih v matice pa sme stranka zahtevati, da se njeno ime vpiše pravilno slovenski.

Slovenci, poslužujte se te pravice in pišite slovenska imena slovenski!

Sprememba v koroškem nemškem no-vinstvu. Dnevnik »Kärntner Zeitung« bode v no-vem letu izhajal samo trikrat na teden. Nemško-nacijonalne »Freie Stimmen«, ki so doslej izhajale po trikrat na teden, bodo izhajale odslej samo po dvakrat. »Kmetiski List«, ta volk v ovčji obleki,

ki je hotel pohrustati koroške Slovence, pa najbrže preneha izhajati. Škoda ga ne bode!

Hudo opekla se je minoli petek posestnica Marijana Pavlin v Vrtojbi. Omenjeno ženo je me-tala božjast. Ta bolezen jo je vrgla zadnjič na ognjišče, kjer je ravno gorel ogenj. Domači so bili odšli v cerkev in torej ni bilo nikogar blizu, ki bi jej bil priskočil na pomoč. Našli so jo hudo ope-čeno po vsem životu in so jo v brezupnem stanju prevedli v bolnišnico v Gorici. Ponesrečena je mati štirih otrok.

Jubiljejni darovi družbi sv. Cirila in Me-toda: Poslali so dalje: Č. g. prof. dr. Svetina pri Ljubljaničanih nahiranih in deloma že objavljenih 53 gld. 10 kr. — Gorenjski Begunjei 5 gld. — S Prema č. g. župnik Nikolaj Križaj 5 gld. in g. trgovce Valentin Repine 1 gld. — Č. g. Vid Janežovič, kapelan v Čadramljah, 1 gld. — Č. g. Martin Narobe, župnik v Zapogah, 1 gld. — Iz Hrušiče pri Podgradu 7 gld. 36 kr. in sicer so darovali gg. dekan Rogač in kapelani Logar, Klun in Strnad po 1 gld., nadučitelj Vajšel in S. J. po 50 kr. drugo pa Mohorjani in tarokisti. — Grajski Mohorjani po č. g. župniku Janezu Oblaku 6 gld. 60 kr. — Moška podružnica v Kamniku 10 gld. kot dar ondotne okrajne posojnice. — Č. g. Rozman iz Rakitne 2 gld. — Č. g. Frane Gartner, mestni kapelan v Ormožu, 12 gld., ka-tere je nabral na odhodnici občepriljubljenega g. kontrolorja Fr. Kranjea — Č. g. Karol Čik, ka-pelan v Št. Jerneju, kot odkupino od novoletnih voščil 1 gld. — Iz Žaline 8 gld. 50 kr., in sicer so darovali gg. Josip Novak 5 gld, Josip Ja-vornik 3 gld. in Josip Svetina 50 kr. — Gdč. Franica Burkeljčeva v Radečah 3 gld., 2 gld. je iz nabiralnika, po kroni sta pa darovala gg. žel. uradnika Tomec in Knajzel. — Po slavni »Goriški tiskarni« zbirko 10 gld. 50 kr., podarjeno od sa-rajevskih Slovencev, zbranih na »Odičevem« večeru — Gg. profesorji kranjske gimnazije 8 gld. 60 kr. katere so podarili: dr. Fr. Perné 2 gld., dr. J. Žmave 1 gld 80 kr. A. Dokler, Fr. Novak, Mil. Pajk, dr. Jos. Tominšek in X po 1 gld. — Moška podružnica v Idriji 38 gld. 36 kr. — Po gdč. učiteljici Reziki Strle v Gorjah 4 gld. 35 kr., katere so dali: č. gosp. župnik J. Ažman 1 gld., č. gosp. kapelan Godec 50 kr, iz nabiralnika pri Moraveu 2 gld. 30 kr. in pri Črnetu 55 kr. — Slavno uredništvo »Slov. Naroda« v Ljubljani zbirko 485 gld. 77 kr. —

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Popravek. V črtici »Tragedija človeška« v sobotnem večernem izdanju se je v 25. vrsti od zgoraj urinila tiskovna napaka. Mesto »edini sin« mora biti »starejši sin«, kakor so č. čitatelji go-tovo že opazili.

Loterijske številke, izžrebane dne 24. t. m.:
Dunaj 3 1 55 37 83
Gradec 53 84 45 55 39

Različne vesti

Grofica Thun, soproga ministerskega predsed-nika grofa Thuna, je dne 24. t. m. umrla po daljši, mučni bolezni. Pokojnica je sestra češkega poslanca princea kneza Schwarzenberga. Rodila se je 1. maja 1854; z grofom Thunom se je poročila dne 1. maja 1874. Grofica Thun je bila blaga žena, ki je sto-rila mnogo dobrega trpečemu človeštvu. Njena do-brodelnost je bila v obče znana in smrt plemenite žene obžaluje vsakdo, ki jo je poznal. Blag jej spomin!

Pogreb umrle grofice se je vršil včeraj ob 2 uri popoldne ob veliki udeležbi občinstva. Mej udeležniki so bili nadvojvodinja Marija Terezija, nadvojvoda Rainer, minister za vnanje stvari grof Goluchovski, minister za ukupne stvari, Kallay, ministri avstrijski in diplomatski zbor. Truplo po-kojnice so po severni železnici odpeljali v Tetschen na Česko, kjer jo polože v rodbinsko rakev.

Napad na urednika. Iz Zagreba se poroča, da je dne 23. t. m. zvečer deželni poslanec dr. Lju-devit Schwarz, pristaš madjaronske stranke, napal urednika »Domovine« in ga s pestjo udaril v obraz, potem pa nekatere okoli stoječe pozval za priče, da ga je napadel dejanski. Vzrok rekontru so bili napadi v »Domovini« na čast d.ra Schwarza.

Cerkev se je podrla. Strašna nesreča se je dogodila v cerkvi v Sewirju okraja Kostroma. Ravno

med božjo službo se je podri del cerkvenega oboka, kar je povzročilo neopisen strah. Vse je drlo proti izhodu. Padlo kamenje je ubilo osem oseb, ranilo pa dvajset, med katerimi jih je osem težko ranjenih. Vrh tega je poškodovanih osem gospej vsled gnječe na izhodu.

Iz domovine reklame. V Ameriki je neki mladi trgovec obesil nad svojo prodajalnico tablo z naslednjim nadpisom: »Do sedaj sem mogel prodajati dobro blago po tako nizki ceni samo zato, ker nisem bil oženjen ter mi ni bilo treba trošiti za ženo in otroke. Smatram za svojo dolžnost, da obvestim občinstvo, da to v bodoče ne bode več tako, ker se nameravam oženiti. Vsled tega opozarjam občinstvo, naj si nabavi pri meni blaga še sedaj, ko še nisem oženjen«.

Odkritje spomenika Adamu Mickiewiczu v Varšavi. Dne 24. t. m. se je v Varšavi poljskemu pesniku Mickiewiczu slavnostno odkril spomenik. Slavnost je bila kratka, govor je bil dovoljen. Neredov se ni zgodilo nikakih. Spomenik je stal 260.000 rubljev; ta svota se je nabrala v 50 dneh.

Izkopnine na Grškem. Pred kratkim so v Šparti kopali na prostoru, ki ga je kupilo grško arheološko društvo. O tej priliki so našli dragocen starinski mozajik, ki predstavlja prizor iz trojanske vojne z Ahilom v sredi.

Mozajik je ohranjen prav dobro in je umetniške in arheološke vrednosti.

Avstrijsko starinarsko društvo, ki obstoji v Atenah od začetka tega leta, je sklenilo, da od prihodnjega tedna naprej prične izkopavati blizu Sudene (pri Kalavryti) in sicer z namenom, da odkrije stari Lihra. Upati je, da bode imelo izkopavanje imelo dobrega vspeha.

Kakor poroča list »Hestia« so pri Klasoni izkopali starinski grob, v katerem so našli dve tabli z nadpisi. — Francozka šola je sklenila, da zbere vse grške nadpise iz krščanske in srednjeveške dobe, ki se nahajajo po Grški in še večinoma niso objavljeni. V ta namen je poslalo ministerstvo za veronauk okrožnico vsem civilnim in duhovskim oblastim v deželi, s katero se pozivajo iste, naj kolikor največ mogoče pripirajo to podjetje.

Nesreča na železnici. Iz Varšave brzojavljajo z dne 24. t. m.: Osební vlak iz Moskve v Varšavo je pri postaji Bojari trčil ob tovorni vlak. Osem vagonov je bilo zdrobljenih, 5 oseb ubitih in 13 ranjenih.

Zamuda vlaka — kaznjiva. Italijanski minister za javna dela je zbornici poslancev predložil načrt zakona, po katerem se naj vsaka znatnejša zamuda vlaka kaznuje kakor prestopnik proti javni varnosti. Denarne kazni plačajo železniške družbe, oziroma ravnatelji istih. Načrt zakona je nastal vsled tega, ker je v Italiji v zadnji čas največ nesreč na železnicah nastalo vsled zamude vlakov. Neštevilne pritožbe so bile brez vspeha, zato je hoče vlada s zakoni zboljšati obrat na železnicah.

Božična riba za papeža. Iz Rima poročajo, da so neapeljski ribiči svetemu očetu darovali veliko živo ribo v lepi posodi za vodo. Papež se je neki zelo razveselil daru pobožnih ribičev.

Ukradene deklice. Pred kratkem so Arnavti zopet ukradli tri dčklice v Istoku v Srbiji in zahtevajo za odkup veliko svoto denarja, katero stariši deklet ne morejo plačati. Tako izpolnjuje Turčija obečane reforme!

Barbarska Rusija in Madjari. Oggerski list »Bud. Hirap« piše, da izvestni oggerski listi pač nimajo povoda nazivati Rusijo »barbarsko«, kajti, tako konstatuje imenovani list, v Rusiji se objavlja v enem letu več znanstvenih del, nego se je v Oggerski obelodanilo v vseh 50 letih.

Koledar.

Danes v torek 27. decembra: Ivan, ev.; Fabijola, vd.
Jutri v sredo 28. decembra: Nedolžni otroci.

Solnčni: Lunni:
Izhod ob 8. uri 13 min. Izhod ob 3. uri 23 min.
Zahod „ 3. „ 50 „ Zahod „ 7. „ 51 „
Ta je 53. teden. Danes je 360. dan tega leta, imamo torej še 5 dni.

Življenje in smrt.

Umrlo je mlado dekle. Komaj se je započelo zavedati življenja in — Azrael jo je zazibal v večno spanje. Dušica dekleta je tužno obletavala zemljo in obžalovala smrt.

»Kaj žaluješ?« jo je vprašal neki mimo-idoči duh.

»Zalostna sem, ker bodem morala zapustiti zemljo, kajti tu je lepo, oh, tako lepo!«

»O nes pametna dušica! Saj nisi umrla, slekla si le staro obleko in oblekla drugo, ki je mnogo lepša od prve. Mrtvi so oni, ki ne mislijo in ne ljubijo, temveč delujejo le za minljivost in minljivost deluje na njih. Pusti mrtve, naj obžalujejo mrtve, ti pa živi z živimi! Ljubezen in misel sti dušna vez in oni, ki se ljubijo resnično, ostanejo vedno med seboj. Smrt čaka na smrt in življenje išče življenja! Oni, katere si ljubila, se ti bodo približevali z dobrimi deli, ti pa bodeš za-nje molila... Poglej to mesto! V onih palačah, ki zatemnujejo horizont, ležijo mrtvi, kateri se pomikajo v propast ter so podobni človeku, ki je živ zakopan!... O dušica, dušica! Jokaj nad temi mrtvi, ki še trpijo, ki mislijo, da so živi, v resnici pa so le trpeče lešine. Zato pa nikar ne žaluj, ko prideš k pravi zavesti, zahvaljevala se bodeš Vsemogočnemu, da te je rešil zemlje in na nji vladajoče smrti... Pridruži se mi in jaz ti pokažem tajnostno pot, ki vodi k večni ljubezni, vesoljni popolnosti in nebeski slavi!«

Pogledala ga je. Iz njegovega astralnega obličja je sevala rajska ljubezen. Naslonila je glavo na njegova prsa, potem pa sta se združeno podignila v sinje in neskončno vsemirje.

Anton Zaje.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Praga 27. Govori se, da se bode cesarsko sporočilo, katerim se odpre deželni zbor češki, razlikovalo od sporočil drugim deželnim zborom v zahvalo za manifestacije povodom cesarskega jubileja. Razlika bode v tem, da bode v sporočilu deželnemu zboru češkemu tudi odstavek o postulatih naroda češkega zlasti o razširjenju deželne samouprave. Državnega prava češkega pa cesarsko sporočilo — kakor se govori — ne bode omenjalo.

Budimpešta 27. Sekundanta Banffy-jeva, Fejervari in Gajari, sta pozvala na dvoboj oba sekundanta poslancev Horansky-a, Maroly-a in Seemera. (Horansky je bil namreč pozval na dvoboj ministerskega predsednika Banffy-ja. Toda do tega dvoboja ni prišlo, ker so si sekundanti prišli v navskrižje, iz česar pa se je izemila nova »častna« afera med sekundanti samimi. Op. ur.)

Budimpešta 27. Današnja seja zbornice poslancev ni bila tako burna, kakor se je pričakovalo. Bivšega predsednika Seilagyja je opozicija pozdravljala viharo. Predno je zbornica prešla na dnevni red, je vprašal poslanc Bolgá, katera posebna svojstva delajo grofa Secehenyja sposobnim za urad ministra »a letere«. Ko je Banffy odgovarjal, so ga pazno poslušali poslanci vseh strank. Rekel je na kratko, da rečeni minister ima vse potrebne sposobnosti za svoj urad, sicer pa da je to prerogativa krone, da si izbere ministre po svoji volji.

Madrid 27. Ministerski svet se je bavil z finančnim položajem, da reši najnujnejša vprašanja, sklenil pa ni ničesar.

Broj 3031

Oglas dražbe.

Usljed zaključka občinskog zastupstva javlja se ovim, da će dne 31. decembra tekućega od 11—12. ure u jutro biti obdržavana u občinskom uredu u Voloskom javna dražba občinske potrošarine na meso, vino, pivo i žestoka pića za porezne občine Opatiju i Volosko za godinu 1899.

Izključna cena za obje občine ustanovljena je na forinti 14.000 a. v.

Podrobní dražbení uvjeti mogu se doznati u občinskom uredu u Voloskom, svaki dan za vrieme uredovnih ura.

Glavarstvo občine

Volosko, 21. decembra 1898.

Dr. Stanger, načelnik.

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svoje pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni.

Ordinuje ulica Carintia št. 8, od 9. - 11. in od 2. - 4.

Spiritus sinapis compotusis ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimle in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
30- " " 3 1/4 %	3-mesečni " 2 1/2 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomont, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,

raznašalec »Edinosti« in vratar,
Via Solitario št. 8.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.